

ТИЖНЕВИК - REVUE HEBDOMADAIRE - TRIDEN'U
UKRAINIENNE

Число 9 (317) рік вид. VIII. 28 лютого 1932 р. Ціна фр. 2. Prix 2 fr.

Париж, неділя, 28 лютого 1932 року.

На Великій Україні, яка протягом уже довгих років являється об'єктом комуністично-централізаційних експериментів червоних окупантів, — нова реформа. На позачерговій сесії ВУЦВК, спеціально на те і скликаній, ухвалено поділ усєї території України на 5 областей: Харківську, Київську, Вінницьку, Дніпропетровську та Одеську. По-за ними залишилися Молдавська автономна республіка та Донецький басейн, «підпорядкований безпосереднє центрові».

Совітська преса підкреслює, що реформа та «має велику політичну і практичну вагу». І останні числа «Комуниста» (ч. 40 з 10. II і ч. 41 з 11. II) це поясняють.

Минуло трохи більше року як на Вкраїні було переведено чергову «велику» реформу: щоб наблизити владу до населення і підпорядкувати його їй безпосереднє, скасовано було округи. Хто стежив за совітською пресою, той пам'ятає, які великі надії зв'язували володарі України саме з цією реформою. І от раптом нова зміна. Що ж її викликало?

Як довідуємося зі згаданої вище газети, «досвід керівництва від центру 400 одиницями (районами) показав, що це справа в нинішніх умовах надто складна, надсильна». Отже, центр з тим завданням не справився. Життя виявило потребу «створення областей, — як безпосередніх підпорних пунктів Центрального Комітету». Харків тепер ставить собі за мету «конкретне оперативне керівництво центральними організаціями України периферією». І власне для цього і проведено реформу, яку «спрямовано на зміцнення пролетарського проводу со-

діялістичною перебудовою села, на зміцнення позицій соціалізму що наступає цілим фронтом».

Це все особливо потрібне тому, що на Україну, цю «першу вугільно-металургійну базу ССРСР», спадають у виконанні п'ятилітки великі погляду всього Союзу завдання, а тим часом вона покладених на не з Москви надій не виправдує. Це недороблювання проступає і в сфер українського хліборобства, яке повинно постачати Москві для неї на вивіз хліб. «Це особливо яскраво виявилось, — пише «Комуніст» — у перебігові поточної хлібзаготівної та інших господарсько-політичних кампаній».

Отже, як бачимо, Україна при сучасній організації влади і теперішньому адміністративному поділі поставлених до неї вимог не задовольняє. Звідси виходить, що в інтересах тих, хто володіє нашим краєм, треба ту владу зміцнити і сучасну систему адміністративного поділу перебудувати.

Яким побитом, у якому напрямку — це ясно само собою. Це «якнайяскравіше сформулював у своїх історичних вказівках тов. Сталін»; постанови «ЦК ВКП вимагають саме такого керівництва». І це керівництво, зміцнення влади і повинні дати області. Як говорить доклад про заведення областної системи на Україні, «області, як система адміністративно - господарського поділу в наших братніх союзних республіках себе цілком виправдали». От, як бачите, за вказівками тов. Сталіна, на розказ московського ЦК «всесоюзної» партії, на зразок поділу на області, який вже з давнішого часу існує в «братній» російській республіці, заведено тепер поділ на області й на Україні.

З того поділу загального, що правда, зроблено виняток. Крім фіктивної Молдавської автономної республіки, що повинна існувати в інтересах зовнішньої політики Москви, «підпорядковано безпосередньо центрові» Донецький басейн, економічними ресурсами якого все одно розпоряджається по суті не Харків, а Москва. Виняток, що й казати, характерний. А по-за тим, в адміністративному поділі України запроваджено цілковиту одноманітність з поділом, який існує в «інших братніх республіках союзу». Твердо і послідовно переводиться уніфікація ладу на всіх землях, захоплених Москвою.

З того, що знаходимо ми навіть в совітських газетах, ясні і причини і мета нової реформи.

Причини: не зважаючи на всі заходи окупаційної влади, насе-

ення України її таки не слухає, Україна покладеного на неї не виконує і не дає Москві всього, що та від неї вимагає.

Мета: сильніше ще оту непокірну Україну «кь рукамь прибрать»

Та, як показує досвід минулого, виконати це історичне завдання, яке так виразно сформулювала ще Катерина, не так легко.

Листи до земляків

IV.

Які вони нещасні!

Живучи тут в тій самій Франції, яка, по думці вашого уряду, ось-ось має завалитися, ми, українці, маємо одну велику перевагу, порівнюючи з вами, мої любі земляки. Ми тут зовсім вільно маємо можливість читати всі ваші газети, всі книжки, що у вас видаються, і ваш уряд цьому не може перешкодити. Тому ми добре знаємо, якою брехнею вас весь час годують.

На одній з таких брехень я хочу сьогодні спинитися. Вона заслуговує на як найбільшу увагу, бо найкраще виявляє справжнє лице сучасного українського режиму.

Справа йде про те, як за кордоном кривдять та зневажають совітський союз. За відомостями ваших газет, з промов ваших керівників начеб-то виходить, що тут, за кордоном, тільки про те і думають, як би якусь кривду заповдіяти ССРСР та в той чи інший спосіб йому нашкодити. Найбільше ваші провідники скаржаться на те, що не тільки Європа, але й Америка та вся решта світа про одно гадають та радяться, як би в і н о ю знищити совітську систему.

То таку напасть проти совітів готує Франція разом зі своїми спільниками, то щось подібне підготовляє Англія, то знову Америка веде якісь підозрілі підкопи, то останніми часами напустилася на бідні, нещасні совіти Японія. Просто таки якийсь загальний, світовий комплот проти ССРСР готується і тому всі «піддані» його мусять бути на сторожі і завжди готовими зі зброєю в руках захищати «соціалістичну батьківщину»....

Чув я сторонкою, що ви, мої милі земляки, начеб-то зовсім инакше задивляєтесь на цей захист «соціалістическаво атечества» і тільки чекаєте слушного часу, коли в ваших руках знайдеться зброя, щоб її направити проти сучасних узурпаторів та насильників. Щиро вітаю вас з такими гарними думками та намірами, але, на превеликий жаль, не можу поті-

шити надіями на те, що вам та к и й захист «соціалістичної батьківщини» в скорому часі доведеться виконати.

Не можу подати вам таких надій, бо все, що пишеться з цього приводу по ваших часописах, чистісенька брехня, не дивлячись на те, що і тут наймити III-го Інтернаціоналу ці брехні систематично, навіть по парламентах, розповсюджують. За це їх частенько з парламентів вигоняють і добре накладають по потилиці. Тут за такі речі до «стенкі» не ставлять.

А чому це все брехня, можете судити по таких фактах.

* * *

Не так давно тут, закордоном, і головним чином Німеччині розповсюдились чутки, що ССССР заставляє свої закордонні платіжі і проголошує «мораторій» по своїх боргах за кордон. На звичайній мові це означає, що «соціалістическое атечество» проголошує себе банкрутом.

Відразу всі здивувалися. Як то так сталося, що большевики, які вже раз відмовилися платити по своїх зобов'язаннях, знову так заборговалися, що мусять банкрутувати? Почали рахувати і виявилось, що за той час, як ССССР прийняли і допустили до співробітництва з іншими державами, він встиг нахапати грошей по різних країнах щось, за одними підрахунками, — до 20 мільярдів франків, за другими, — до 25 млрд. Найбільше загрузла в цій прирві Німеччина, далі йде Англія. потім Америка, Італія, Скандинавські країни, Польща, Чехословаччина і тільки одна Франція була остільки обережна, що не повірила ССССР ні одної копійки.

Коли ви зважите, що весь борг царській Росії, за весь час її існування доходив до 25 мільярдів золотих франків, то побачите, що большевики зловчилися за якихось 5 років витягти з кешені закордонних капіталістів майже одну шосту частину всього попереднього боргу. Ач, які ловкачі!

Правда ці борги мають іншу кваліфікацію, вони носять назву «короткстермінових кредитів» на оплату тих замовлень, що ССССР розміщує серед промисловости різних країн, але тим часом їх треба так саме сплачувати, як і інші борги і, що гірше, сплачувати в короткі річенці, та платити нечувано високі відсотки.

Тепер судіть самі, люде добрі! По большевицькій версії виходить, що імперіялісти та капіталісти всього світу тільки і бачать, щоб військово знищити ССССР, а вони на ділі гатять туди гроші, щоб цей самий ССССР мав можливість зброїтися та готуватися до цієї війни. Тут, —

або ці самі імперіялісти зовсім дурні, або ніякої війни ніхто не готує і всі шукають сбуту для своїх продуктів навіть з ризиком, що за них не все заплатять. Таким чином ці самі нещасні совіти, що вам постійно скаржаться на кривду Європи, тільки те і роблять, що використовують її допомогу, і без неї кроку не могли б ступити.

Такі вони нещасні!

* * *

Правда, останніми часами ці самі «імперіялісти» трохи схаменулися і не так вже охоче гатять гроші до большевицької пельки. Не так легко дають в борг і вимагають покриття його відповідною сировиною, але і зараз все-ж таки кредитів їм не закрили ніде.

Ще менше має ССРСР підстав скаржитися на інші вияви міжнародних відношень. Як там не кажуть, їх скрізь приймають майже на рівні з іншими державами. На всякі важливі конференції їх кличуть, пропозиції їх вислухують, з ними дебатують, приймають до товариства та відвідують їхні вечірки.... Пашпорти їхні визнають і з ними можливо їздити по всьому світі, і тільки одна Америка вперто тримається своєї старої позиції, що з тими добродіями, які не дотримали своїх зобов'язань і які порушують мінімальні права людини та суспільства, не може бути нормальних зносин. Таким людям, по думці Америки, руки не подають і за один стіл їх не садовлять.

Тим часом в Європі, як я пересвідчився, панує стара теза Ллойд-Джорджа, що «торгувати можливо і з людоджерами», і тому большевиків тут до столу припускають, але, правди ніде діти, — хоч поводяться з ними і не як з людоджерами, а все-ж таки як з добродіями, що сякаються на долівку двома пальцями, або до по поли своїх фраків, що принагоді можуть де-що і вкрасти. Але їх це мало-що обходить, бо хам тим і відрізняється від порядної людини, що він не почуває того, що його вважають за хама.

Між тим все діло розкладу тих держав та їхнього суспільного ладу вони можуть робити досить вільно.

Хто тут нещасний — я не знаю, але напевно, що не ті, що постійно скаржаться на несправедливість «імперіялістичного світу».

* * *

Таким чином, ви бачите, дорогі земляки, як кривдять тут в Європі сучасних володарів України. Дають їм грошей на їхні замовлення, забезпечують їм можливість будувати їхню «п'ятилітку», приймають

їх до спільної праці та запрошують на всілякі конференції, а вони все голосять про кривди та змови проти них і підготовлення війни...

Так стоїть справа фактично. Друге діло, чи розумно це робить Європа, чи таким відношенням не пускає вона «свиню до свого городу»,— але це вже її діло. Мабуть, вона так певна своїх сил, що не боїться того, що III Інтернаціонал і тут заведе такі порядки, як у нас на Україні. А що він би того хотів, ми бачимо ознаки що-дня. Тут знайшлося б що пограбувати, але справді руки ще не доросли, і тому то мабуть вони і виставляють себе такими «нешасними», яких весь світ кривдить, бо тут перед ними стоїть міцний мур справжньої, європейської, а не азійської цивілізації, перед яким гасло «грабуй всіх і вся» знаходить прихильників лише серед бандитів та злочинців.

К. Н. Ніко

15. II. 32.

St.-Jean de Maurienne.

З міжнароднього життя.

— У Женеві.

Світова конференція що-до обезбросня продовжує свою працю. Про її відкриття та про можливості, зв'язані з нею, на цьому місці говорився два тижні тому. Вони були неясні і безвиглядні, zostалися такими властиво й на день, коли писано ці рядки. Але слідкувати за всім отим треба уважно й неодступно, бо такі сходи, як женевські, де зібралися представники цілого державного світу, приховують у собі завжди такі потенції, дають такі вказівки на сьогодні й на майбутнє, що годі кому-будь, в який будь спосіб ними нехтувати.

Після урочистого відкриття, про яке тут уже згадувалося, конференція, перше ніж приступити до праці, перетворилася на один день у світові маніфестаційні збори, на яких мала виявитися воля людства до замирення на віки життя та його негативне ставлення до якої-будь війни. Для того допущені були на засідання делегації пацифістичних міжнародніх організацій, що доставили конференції відповідні петиції, вкриті міліїонами підписів та представники яких виступили перед конференцією з відповідними промовама. Обставлено було той пацифістичний мітинг дуже імпозантно, але аналіз того, що на ньому було виявлене, дає скоріше песимістичне враження.

Головну роль на мітингу грали три організації: 1. Союз Товариств для Ліги Націй, 2. Міжнародній Жіночий Союз та 3. II Інтернаціонал. Перша з них — Союз Т-в для Ліги Націй, дуже поважна інституція; її завдання бути при Лізі, так мовити, своєрідною лабораторією, в якій підготовуються різного роду міжнародні питання більш-менш делікатного порядку, що ними або не завжди може займатися сама Ліга, або не має на те часу чи відповідних засобів, як інституція офіційна. З досвіду останніх років знаємо, яку видатну роль заграла цей Союз у справах національних меншостей, ба навіть у справі попередньої підготовки тої самої женевської конференції що-до обезбросня. Але до певної міри впливовий і авторитетний в колах Ліги Націй, Союз той не має важливих впливів чи більшого авторитету, так мовити, на місцях, тоб-то в політичному житті тих держав, що серед їх громадян його товариства набірають своїх

членів. Тому-то спосилання на кілька мільйонів членів того союзу, що мало місце у промові його представника, ще не означає, що ті мільйони справді активно у своєму місцевому політичному життю провадять і провадитимуть ту саму гостру пацифістичну лінію, яка вказана в Женеві делегацією його Союзу. Досить згадати при цьому хоч би тільки поведінку германської та італійської філії Союзу, що мають без сумніву ще-найменше два обличчя: одно — для міжнародного форуму, а друге — для домашнього ужитку. Те саме можна сказати й про де-які інші товариства Союзу.

Друга організація — Жіночий Союз. Інституція ця вислала до Женеві колосальну петицію, під якою стоїть по-над десяток мільйонів підписів. Жінки начеб-то природою самою призначені, щоби боротися з таким явищем, як війна та її наслідки, про це нема чого багато розводитися. Але саме тому якийсь десяток мільйонів жіночих підписів — це капля в світовому жіночому морі, та й серед тої каплі трапляються ще й імена не жінок, а чоловіків. Зараз жінка майже у цілому світі має всі політичні права, нарівні з чоловіками, і могли б вислати до Женеві не десяток, а сотні мільйонів підписів. А проте Жіночий Союз на те не спромігся, мабуть таки тому, що вага його голосів ще дуже слабенька в тому самому місцевому політичному житті, про яке мова була вище.

Зостається нарешті II Інтернаціонал, що цілу вагу своїх голосів поклав на шальки на користь світового замирення. Це — не Союз Т-в для Ліги Націй і не Жіночий Союз; це — справжня міжнародна сила, яка чинно і активно дає про себе знати у всіх царинах соціального і політичного життя. Але й тут встають оті сумні «але», прийнятні що-до сучасної реальності. Представник II Інтернаціоналу вчорашній, а може й завтрашній бельгійський міністр Вандервельде, спосилаючись на вказану вище силу, не про с и в у Женевської конференції, а в и м а г а в добрих на користь замирення наслідків конференційної праці. І вказав при тому, що говорить він од імени шости мільйонів, записаних до II Інтернаціоналу членів та 25 мільйонів його мітлейферів (сопутників), що подавали за нього голоси на світових політичних виборах. Вказав він також і на те, що це не випадок — той факт, що головою самої конференції являється його товариш по II Інтернаціоналу Артур Гендерсон. Усе оте — річ справна, але... По-перше, всім зараз відомо, що головування Гендерсона на конференції, — вчора ні, але сьогодні — справжня нагода і до того для конференційної справи не дуже то сприятлива. По-друге, чи II Інтернаціонал справді така вже сила, що по-за нею не може нічого статися в світі? На це доводиться одповісти на сьогодні тільки негативно. Бо ж скажемо, до II Інтернаціоналу вписано шість мільйонів людей, але поруч з ним ще стоїть Інтернаціонал число 3, що містить у собі мабуть таки більше зареєстрованих. Далі в самій Германії до партії лише Артура Гітлера признаються 9 мільйонів людей, і партія та на ближчих виборах без всякого сумніву буде найчисленнішою в Німеччині, коли не єдиною, як фашисти в Італії і т. ин. Про ріжного роду буржуазні партії можна вже й не згадувати. Коли взяти цілий політичний світ, соціалістичні голоси топляться в голосах буржуазних, а до того ще й історичний недавній досвід дає нам знати, що за критичної хвилі й самі справжні соціалісти приймають зброю і війну, як річ нормальну, більше за те, як подвиг, патріотичний і національний.

Тому то й виступи всіх пацифістичних організацій прийнято було Женевської конференцією, як річ принципово гарну, справедливу, благородну, але як *Zukunftsmusik* (музика майбутнього), як річ на сьогодні не реальну для ділової поточної політики. Делегатів чемно вислухали, проводили дружніми оплесками й перейшли до чергових справ конференційного дня.

Тими справами стали декларації державних делегацій, що з'їхалися до Женеві в кількості по-над 60. Усіх їх треба було вислухати, бо, як то було свого часу тут вказано, конференція не мала усталеного наперед денного порядку, і порядок той мав бути складений із тез і принципів, предкладених самими учасниками. Чекали довгих, завчасу заготовлених промов, дипломатично безпредметових, розрахованих на те, щоб самому про все не говорити, а примусити свого противника виявити те, що йому

не хотілося б, а конференції було б неприсмно. Зважали, що жертвою такої тактики буде Франція, на яку потім і можна буде кинути цілий одіум невдачі конференції, коли б, як того були цілком певні, конференція скінчилася б без яких-будь позитивних наслідків.

Але тут сталася несподіванка. Французька делегация, на чолі з Тардьє зрозуміла своє становище і виявила себе підготованою ліпше за всі інші, бо представник її предклав перед конференцією свій практичний план, як досягти, з одного боку, гарантії державної безпечности, а з другого — яким шляхом прямувати до реального обмеження державного озброєння.

План той, коротко кажучи, такий. Досі, як відомо, Ліга Націй завжди була повна добрих намірів заховати мир на землі, але не мала жадної реальної змоги ці наміри хоч почасти перетворити в реальність, бо не мала на те жадної сили. Французька делегация запропонувала ту силу їй надати, утворивши могутню міжнародну армію; командування її розпорядження нею належали б виключно Лізі Націй. Кожна держава, згідно з французьким планом, мала б передати Лізі частину своїх сухоходольних, морських і повітряних сил, а решту розпустити, залишивши собі лише стільки, скільки потрібно кожній державі на охорону лише внутрішнього її повою й порядку. Свою військову жертву на користь Ліги Франція визначила уже зараз і одночасно запропонувала іншим державам вступити в її сліди.

Цей виступ французької делегации активізував цілу працю конференції, але разом з тим сплутав усі дипломатичні карти її противників. Їм довелося тепер відступитися від накресленої тактики підземних мін, а замість того точно і недвозначно одповісти: так чи ні, хочуть вони перетворити Лігу Націй в якусь наддержавну інституцію з реальною силою, чи залишати її такою як неслило, якою вона була досі.

Строгої, так мовити, поіменної відповіді на це питання поки-що немає; вона, явна річ, виявлена буде значно пізніше, коли від декларацій перейдуть до обміркування по окремих пропозиціях, тезах, точках. Але вже й сьогодні видно, що в цьому питанню можна означити три напрямні, які поставлені трьома групами держав, а саме: 1. Франція та її союзники в Європі, тоб-то, Польща, Румунія, Чехословаччина й Югославія стоять за сильну Лігу Націй; пристає до цього погляду й могутня азійська держава — Японія; 2. Германія, Італія, ССРСР та всі переможені європейські держави стоять проти французького плану; 3. Англія, Сполучені Штати та різні нейтральні за війни держави займають середню позицію.

Як по цих лініях піде боротьба, на сьогодні тяжко вказати. Бож на час, коли писано ці рядки, не скінчені ще генеральні державні декларації, які мають багато де-чого ще вяснити. Крім того, до цілої справи несподіваною бомбою вірвалася криза французького кабінету.

Observer.

---

3 широкого світу.

— В інтерв'ю з американськими журналістами німецький канцлер Брюнінг заявив, що співвідношення військових сил Франції і Німеччини є 50:1.

— В Тильзиті прийшло до проти-литовських демонстрацій німецького населення.

— Оборот Данцигського порту досяг в 1931 році 8.330.503 тон. Це єдиний порт в Європі, оборот якого збільшився після війни.

— 157 голосами проти 134 французький сенат висловив недовір'я кабінетові Лавала. Наслідком цього, кабінет хоч і мав постійну більшість в палаті депутатів, подався до демісії. Сформовано новий кабінет Тардьє.

— Японські втрати підчас боїв коло Шанхаю виносять 80 забитих і 450 ранених.

— Хинська делегація в Лізі Націй звернулася до Папи з проханням дати хинському народові моральну підтримку.

— В Римі розпочато франко-італійські переговори в справі торговельного договору.

— Опубліковано протест Папи проти вигнання з Іспанії есзуїтів.

— В Ровіго в Італії місцева фашистська організація при великому натопві влаштувала пародію служби Божої, яку було блюзнірськи закінчено причастям ослюка. Після протесту духовних влад генеральний секретар фашистської партії переводить слідство.

— В Австрії помер гофмейстер імператора Франца-Йосифа Лозен, в архіві якого сподіваються знайти розгадку мейерлінгської трагедії — смерти наслідника Рудольфа і графині Вечери.

— В Індії заарештовано секретарку Іанді, англійку міс Slade, що є завзятою послідовницею пророка індійського націоналізму.

— Незабаром мають піднятися в стратосферу помішник проф. Пікара інж. Кіпфер і бельгійський фізик Козаніс.

— Большевицький криголом «Красін» відправився в полярну експедицію.

— Комітет Дванадцяти Ліги Націй звернувся до Японії з закликом поладити конфлікт з Хиною мирним порядком.

— На 31. XII. 1931 в Італії було 1.051.321 безробітних. З цього числа лише 254.000 одержували невеличку допомогу.

— Литва відсвяткувала 14 роковини незалежності республіки та 10 роковини заснування університету в Ковні.

— Большевицький уряд подав до Ліги Націй відносно озброєнь ССРС такі дані: Дійсна армія — 562.000 солдатів і 37.709 старшин; повітряні сили — 750 аеропланів; флота — 69 кораблів з загальним тонажем 209.482 тони. Бюджет на військові цілі 1931 р. — 1.290.000.000 рублів.

— В Мукдені проголошено незалежність Манджурії. Нова держава має бути зложена з провінцій Мукденської, Гірінської і Гейлунд-Кіантської, а також одної монгольської — Жегольської. На чолі держави, яко дожиттєвий президент, має стояти бувший китайський імператор.

— Міжнародна преса подає секретний договір між Японією та ССРС відносно розподілу впливів на Далекому Сході. Ці відомості спростовано як большевиками, так і Японією. Свого часу на існуванні такого договору настоювала мішана англо-американсько-французько-хинська комісія в протоколі 28. VII. 1920 року.

— В 1931 році назад до Італії повернулося 107.744 безробітних емігранти.

— Юридична комісія німецького рейхстагу висловилася за зменшення пенсії членам панувавших в Німеччині перед революцією родин.

— Мемельський ландтаг 23 голосами проти 3 литовських прийняв протест проти самовольного одставлення литовським урядом мемельської директорії.

— Єгипетський професор Селім Ганан знайшов ще одну піраміду четвертої династії, що панувала в Єгипті за 2800 літ до Р. Х.

— Канада відмовилася купити у Нової Землі півострів Лабрадор, який остання пропонувала за 110 мільйонів доларів.

— Командуючий японськими силами коло Шанхаю ген. Уйеда подав хинцям ультимативну вимогу відвести 19 хинську армію на 20 кілометрів від Шанхаю.

— Великому німецькому письменникові Гергарту Гауптману сповнилося 70 літ.

— На виборах до ірландського парламенту перемогла партія Валери, що одержала 46 місць; урядова партія Косґрава одержала лише 32 місця. В разі рішучої перемоги Валери можна сподіватися, що Ірландія прокламує повне відділення від Англії.

— За переобрання маршала Гінденбурґа президентом Німеччини висловилися вже аграрна німецька партія і партія баварських народовців.

Хроніка.

З Великої України.

† Помер академик Д. Багалій. 9 лютого с. р., на 75 році життя, помер історик академик Д. І. Багалій. («Ком.» ч. 40 з 10. II).

— Новий адміністративний поділ України. На по-за черговій сесії ВУЦВК'у 9 лютого с. р. постановлено розділити сов. Україну на 5 областей: Харківську з 82 районів, Київську зі 100 районів, Вінницьку з 71 району, Одеську з 50 районів і Дніпропетровську з 54 районів.

Треба звернути увагу на те, що до цих областей не увійшов Донецький басейн, райони якого (16 районів і м. Маріуполь) «вже вкомплектовані досить кваліфікованими кадрами, міцним керівництвом, що їх центр цілком охопив своїм керівництвом». Не входить до складу областей також так звана Молдавська автономна республіка — прикордонна з Румунією частина України (столиця в Балті).

В пояснення причин нового адміністративного розподілу сов. України, «Комуніст» говорить, що «створення областей, — як безпосередніх підпорних пунктів центрального комітету, має велику політичну і практичну вагу. Спираючись на області, як безпосередні підпорні свої пункти, центральний комітет зможе ще вище піднести провід районами».

Уже визначено для нових областей і керуючі комуністичні бюро. Між іншим, в постанові про цей новий розподіл є пункт, в якому говориться, що належить в цій справі звернутися українській совітській владі до Москви по затвердження («Ком.» ч. 40 з 10. II).

— Комсомольський факультет при «комуністичному» університеті в Києві. При комуністичному університеті в Києві організовується комсомольський факультет, який «має на меті підвищити теоретичний рівень комсомольського активу, ставлячи своїм безпосереднім завданням підготовку з робітничого й колгоспного активу комсомольських керівників районного масштабу». Новий факультет матиме два відділи: «відділ підготовки робітників для села та центрів машинобудівництва. Відділи матимуть підвідділи — підготовки організаційних та пропагандистичних робітників».

До комсомольського факультету приймаються комсомольці від 18 до 20 років віком, які вміють «виразно читати та переказати прочитане укрмовою, твердо знати дії з цілими числами, орієнтуватися в поточних політичних подіях». («Пр. Пр.» ч. 30 з 5. II).

— Поклади залізної руди. На Правобережжі, в околицях сел — Білокоровичі, Нітіж, Рудня, Переброта, Яково, Гребені, Чорнодуб, Урочище, Ульянівка, Буки та ин. знайдено поклади залізної руди, які мають в собі від 45,74 до 56,23 відс. заліза.

Директор київської міжрайонної геолого - розвідочної станції є тої думки, що на базі знайдених руд можна було б перетворити Київ на великий металургійний центр. («Пр. Пр.» ч. 26 з 1. II).

— Українські заводи будують цукрова-ри для Московщини. На заводі «Більшовик» у Києві большевики збудували в 1931 році повне устаткування для двох

нових цукроварів на Московщині. («Пр. Пр.» ч. 26 з 1. II).

— Падіння продукції Донецького басейну. З доповідей на 17 конференції ВКП(б) у Москві виявляється, що Донецький басейн в 1931 році виконав свою програму лише на 72 відс., собівартість вугілля в порівнянні з 1930 роком значно зросла та зменшилася видатність праці. Причина — кепська організація праці. («Пр. Пр.» ч. 26 з 3. II).

— На Зувівській електричній станції пушено другий турбогенератор на 50.000 кіловат. Струм призначено для Донецького басейну («Ком.» ч. 41 з 11. II).

— Київський залізничий двірць незаконічено і на черговий «остаточний» термін — 23 лютого с. р. («Пр. Пр.» ч. 33 з 9. II).

— Крадіжка хлібних карток в совітських установах. В київському міському постачанні хліба викрито «різні форми марнотратства та одвертих крадіжок хліба». Щомісяця розкрадається майже триста тон хліба. «Мертвих душ» у січні с. р. було до 40.000. («Пр. Пр.» ч. 32 з 8. II).

— Брак металу. Через брак металу на заводі ім. Петровського в Дніпропетровському не вальцюють універсального заліза на с.-г. машини, а внаслідок цього завод «Комунар» припинив виробництво колес до комбайнів. Через неотримання металу «утруднюється і так напружений стан» заводів «Червона Зоря» та «Червоної Плугатар».

Завод «Комінтерн», який один тільки виготовляє обдинковане залізо, також припинив це виробництво як з причини браку заліза, так і сальм'яну. Бракує заліза рівнож і по інших заводах. («Ком.» ч. 41 з 11. II).

— Недогляд за машинами. По копальнях Боківської рудоуправи в Донецькому басейні за два лише останніх тижнів зарубні машини зазнали 140 аварій. Запобіжний ремонт машин не робиться. Робітники з ма-

шинами поводяться необережно при закінченню роботи машини залишаються на місці роботи без догляду, не передаються слідуючій зміні і ніхто за їх справність не слідкує («Ком.» ч. 33 з 3. II).

— Совітські робітничі клуби. «Колись при станції Харків-вантажний був клуб, була й культурна робота. Тепер тут глухо. Тільки й роботи, що в червоному кутку раз на тиждень кіномеханик прокрутить якийсь фільм... Не краще й на станції Харків пасажирний Півд. зал. Працює тут понад 1000 робітників, а про культослугування їх не подбав досі ніхто. Червоні кутки ніби й є, але роботи там ніякої. Робітники кажуть: — Ні газети, ні журналу, ні навіть шахів якихось... Є при станції чекальня, де робітники, головне вантажники, чекають зміни й своїх поїздів. У приміщенні тісно й брудно. Ніякої виховної роботи серед робітників, що перебувають у цій чекальні, не провадять». («Ком.» ч. 32 з 2. II).

— Коні по колгоспах гинуть від недогляду. В с. Горенці в колгоспі ім. «Пролетарської Правди» всі коні хворі на коросту. Коней не лікують. В колгоспі ім. Леніна в с. Бортничі протягом лише 10 днів загинуло від недогляду 6 коней. В колгоспі ім. Ворошилова в с. Совки з 33 коней — 7 непридатних до роботи, а в колгоспі ім. 10-тиліття «Пролетарської Правди» в с. Требухові — на 310 коней непридатних до роботи є аж 60 відсотків. Коні по колгоспівських подвір'ях ходять безпритульні, без жадного догляду. Годують коней невчасно і без ніяких норм, не чистять їх по 5-7 днів. («Пр. Пр.» ч. 26 з 1. II).

— Антисанітарія в Києві. Президія міської київської ради своєю постановою констатує, що завдяки порядкам «в місцевих організаціях, яким належить керувати і дбати за чистоту й т. д. — місто дійшло до занедбаного стану».

Наслідком цього прийнято спеціальні заходи, щоб зорганізувати вивіз бруду. Особливою нечистотою відрізняються при совіт-

ських порядках «місця громадського користування» — спільні кухні, сходи, вбиральні й т. д. («Пр. Пр.» ч. 28 з 3. II).

З життя укр. еміграції.

У Франції.

— В Українській Православній Церкві в суботу 20 лютого відбувся духовний концерт хору під орудою п. О. Чехівського. Концерт пройшов дуже вдало. Докладніше про нього в наступному числі.

— З 12 по 26 лютого відбулася в Парижі в Galerje Zak, Place St.-Germain des Près виставка картин українських малярів пп. Перебийноса й Кричевського.

— Розшукують. Андрон Яворський розшукує свого брата Всеволода Яворського, який був в українській армії в 6-ій бригаді. Осіб, що знають місце його перебування просять повідомити на адресу редакції.

У Польщі

Український Науковий Інститут у Варшаві в порядкує такі виклади:

28. II. 1932 р. Проф. Б. Лепкий: Сучасна українська література. Год. 5-7 веч.

6. III. 1932 р. Проф. І. Шовгенів: Водний шлях Дніпро-Висла. Год. 5—6 веч. Проф. Р. Смаль-Стоцький: Слово і його значіння. Год. 6—7 веч.

13. III. 1932 р. Проф. В. Біднов: Академик Дмитро Багалій, як історик. Год. 5—6 веч. Инж. Є. Гловінський: Єдиний фінансовий план ССРСР. Год. 6—7 веч.

Виклади відбуватимуться в залі Східного Інституту, Мьодова 7, II п.

— Загальні збори членів корпорації «Запорожжа» у Варшаві. 13 лютого б. р. відбулися чергові загальні збори корпорації «Запорожжа» у Варшаві. Збори відчинив голова Управи корпорації п. І. Липовецький, і, згідно зі статутом та традиціями корпорації, запропонував обрати на голову

найстаршого члена п. інж. Н. Танцюру, який, однак, не скористав з прислужуючих йому привілеїв, і, на його пропозицію, на голову зборів обрано було п. М. Лівчицького, його заступником п. П. Холодного і секретарем п. Л. Клименка.

Далі оголошено було привітання протектора корпорації п. проф. Р. Смаль - Стоцького, яке збори прийняли довгими оплесками і у відповідь на яке було деручено президії надіслати п. проф. Р. Смаль - Стоцькому привітання зборів та висловити ширю подяку за опіку і підтримку корпорації.

Після зачитання протоколів двох попередніх зборів членів корпорації, які було затверджено, на збори прибув почесний батько корпорації п. ген. В. Сальський, якого присутні привітали вставши з місць і до якого голова зборів звернувся з промовою. В промові своїй голова зборів підкреслив, що корпорація «Запорожжа» у Варшаві, яко дисциплінована і карна організація, стоятиме завше до послуг уряду УНР, який голова і просив привітати від імені загальних зборів корпорації. П. ген. Сальський відповів голові зборів короткою промовою і під нові оплески зайняв місце почесного голови президії зборів.

На порядок денний приходять справоздання Управи корпорації, які по черзі складають пп. Н. Хасевич — звіт з діяльності секретаріату, п. Мегик — звіт з діяльності культурно - освітнього реферату, В. Іванович — організаційний звіт і п. І. Липовецький — загальне справоздання, широко торкаючися в ньому зrealizovanih і nerealizovanih planiv і праці Управи корпорації в ділянках: організаційній, спортивній, економічній, культурно - освітній і зовнішніх зносин.

Корпорація «Запорожжа» на день загальних зборів налічувала в своєму складі 44 члени. Не дивлячись на тяжкі обставини, зв'язані із загальною економічною кризою, корпорація «Запорожжа», ставлячи на одно з перших місць в своїй діяльності уможливлення своїм членам нормальних студій,

в минулому році видала, яко позичок, 496 золотих, допомог 130 золотих і започаткувала видання невеличкої стипендії одному зі своїх членів в сумі 25 золотих місячно. Протягом минулого року корпорація перевела де-кільки збірок серед своїх членів і гостей: дві збірки для Воєнно - Историчного Товариства на фонд охорони козацьких могил, які дали 79 зол. 35 гр.; одну збірку на фонд ушановання пам'яті 359-ти героїв Базару, яка дала 8 зол. 70 гр.; одну на фонд Т-ва Прихильників Української Господарської Академії в Подєбрадах, що дала 11 зол. 75 гр., і одну, на початку минулого року, на Бібліотеку ім. С. Петлюри в Парижі, яка дала 11 зол.

Переходячи до праці культурно - освітньої референтури, належить зазначити, що протягом минулого року в корпорації «Запорожжа» у Варшаві відбулося 13 рефератів, 4 чайних вечера, на яких зачитувалися доклади і інформації, одну вечірку було присвячено 13-ій річниці проголошення незалежності України та було улантовано 3 дискусійних вечера, присвячені сучасним завданням української молоді. В минулому році було корпорацією влаштовано тако-ж і Великодні розговини та в біжучому і минулому роках організовано було академії, присвячені пам'яті полеглих під Крутами.

Корпораційна бібліотека, на яку корпорація видає регулярно по 15 зол. місячно, придбала вже чимало книжок, переважно з історії нашої визвольної боротьби.

Зазначити тут належить і те, що корпорація «Запорожжа» вступила за члена до українського видавництва «Червона Калина» у

Львові, вносячи відповідний пай у висоті 25 зол.

З організаційних моментів в справозданні голови Управи згадувалися й заходи Управи щодо організації хору, музичної секції та ин.

Торкаючися зовнішніх зносин, докладчик перелічив цілу низку організацій, як українських, так і чужоземних, з якими корпорація перебувала в зв'язку, і торкнувся де-яких моментів співпраці з цими організаціями, а також і поїздок членів закордон, які немало спричинилися до поширення і зміцнення зв'язків організації.

Заслухавши справоздання і звіти Управи, збори без дискусій висловили Управі подяку за працю, уділили їй абсолюторіум і обрали нову Управу, до якої увійшли: п. С. Кіричок — голова, пп. І. Липовецький, В. Іванович, Л. Клименко — члени, та пп. П. Мегик і Г. Саліківський — заступники. Новообрану Управу збори зустріли оплесками.

Після виборів до зборів звернувся з промовою почесний батько корпорації п. ген. Сальський, в якій торкнувся де-яких моментів, зв'язаних з життям і завданням корпорації.

В Німеччині.

— В Українськiм Науковiм Інститутi в Берліні 5 лютого с. р. відбувся в німецькій мові доклад д-ра М. Милька на тему «Передумови теорії совіського господарства», а 12 лютого доклад д-ра М. Антоновича в українській мові на тему «Діяльність Фр. Л. Ян'а — причинко до історії німецького націоналізму».

Зміст.

Париж, неділя, 28 лютого, 1932 року — ст. 1. К. Ніко. Листи до земляків, IV — ст. 3. Observator. З міжнародного життя — ст. 6. З широкого світу — ст. 8. Хроніка. З Великої України — ст. 10. З життя української еміграції: у Франції — ст. 12. У Польщі — ст. 12. В Німеччині — ст. 13.

НА РОКОВИНИ Т. ШЕВЧЕНКА НЕ ЗАБУДЬТЕ ПРО ТАКІ КНИЖКИ :

- 1) КОБЗАРЬ. Перше повне видання, в I томі, з поясненнями й примітками проф. В. Сімовича. З портретом і біографією. Ціна 1. амер. дол., в оправі 1. 50 амер. дол.
- 2) Степан Смаль-Стоцький: Т. ШЕВЧЕНКО — СПІВЕЦЬ САМОСТІЙНОЇ УКРАЇНИ.

«...злука з Московщиною мусить розвалитися, щоб Україна дісталася на волю. У Шевченка ніхто ніде не найде ні одного слова яких небудь федеративних чи союзних міркувань. Навпаки. Він усяку злуку України з Московщиною уважав найбільшою недолею, найбільшим нещастям України, джерелом її фізичного, духового, матеріального, культурного і морального занепаду... Він відкидає всяке спільне «отечество», знає тільки Неньку-Україну, яку так щиро любить, що за неї готов і душу свою віддати. Він визнає тільки повну самостійність України». (З слів автора). Ціна за 1 примірник на крейдяному папері, в гарній окладинці 8 амер. центів.

- 3) Prof. D. Doroschenko: SCHEWTSCHENKO DER GROSSE UKRAINISCHE NATIONALDICHTER. Ціна 25 амер. центів.
- 4) SHEVTSCHENKO — LE POÈTE NATIONAL DE L'UKRAINE par D. Doroschenko, professeur à l'Université de Prague, avec préface du comte Antoine Chiappe. Ціна 25 амер. центів.

Продаж по всіх українських книгарнях і по всіх рухливіших українських осередках .

Головний склад: КНИГАРНЯ НАУКОВОГО Т-ВА ІМЕНІ ШЕВЧЕНКА, ЛЬВІВ, РИНОК 10.

У Франції: В Бібліотеці ім. С. Петлюри—41, rue de la Tour d'Auvergne
PARIS IX

Звіт з ялинки для українських дітей

улаштованої в Парижі 26-го грудня 1931 року.

Прибуток:

По підписному листу ч.	франки
1	85.—
» » » ч. 2	157.—
» » » ч. 3	70.—
» » » ч. 4	201.50
Разом	513.50

Видаток:

	франки
Ялинка	25.—
Консержу самі	20.—
Цяцьки і папер для ялинки	38.10
Полуденок для дітей (хліб, масло, ковбаса)	43.35
Овочі та інші ласощі (цукерки, пундики, горіхи)	82.75
Цяцьки дітям	200.00
Роз'їзди	48.60
Разом	457.80

Залишилося 55.70

п'ятьдесят п'ять франків 70 сантимів, які передано у фонд Української Дитячої Школи у Парижі.

Приносимо щиро дяку всім жертводавцям, а також всім особам, які допомогли улаштуванню ялинки.

Зокрема дякуємо пані Бляшенковій з Марселя за надіслані цукерки та панові Івану Герасимовичу Литвиненкові з Альзасу за прислані 150 франків.

КОМІТЕТ ПО УЛАШТУВАННЮ ЯЛИНКИ.

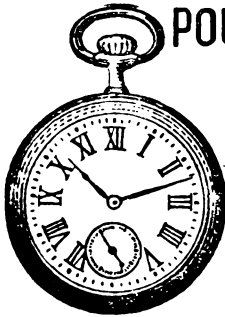
SAUCISSONS

Pur porc sec garanti.	25	fr. le kg.
Porc et bœuf sec Arles	16	--
Porc et bœuf étuvé.	10	--
Saucisse fraîche pur porc	13	--
Pâté de foie et frittons ^{cuits au four}	12	--

*Marchandise expédiée en colis postal 4 et 9 kilograms
franco port et emballage toute gare tous les jours*

Mandat, Remboursement, Crédit après références

Écrire: **TUDOR, Salaisons, BRIVE (Corrèze)**

POUR **FRS. NOUS LIVRONS**

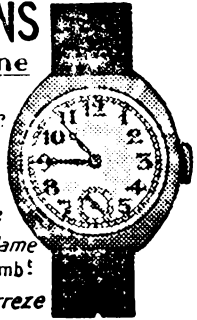
une montre et chaîne
ou **bracelet parfaite**

homme, dame, a remonter
mouvement très solide
soigneusement réglé 36 h.

chronomètre : garantie
6 ans Simili or, argent. *Même*

prix bracelet homme ou dame
luxeux choix Envoi contre remb.:

DORAT à BRIVE Corrèze

MOUTONS ET BREBIS

Nous pouvons vous expédier immédiatement des agneaux, agnelles, béliers, brebis, mouton, genre berrichon, lauraguais, quercynois, ayant actuellement 2 à 3 Kgs de laine. Nous garantissons tous ces animaux de 1re qualité, sains et de bonne venue, bêtes rustiques pouvant rester dehors par tous les temps.

EXPÉDITION FRANCO PORT ET EMBALLAGE POUR TOUTE GARE

Agneaux petits 3 mois, sevrés, qui mangent bien... 90 fr.
Agneaux ou Agnelles 3 à 4 m sevrés solides et vigoureux... 100 fr.
Agneaux ou Agnelles 4 à 5 mois, 20 kg. environ... 150 fr.
Agneaux ou Agnelles 8 à 9 mois, 28 kg. environ... 180 fr.
Moutons ou Brebis 10 à 12 mois, 35 kg. environ... 190 fr.
Brebis 13 à 14 m., 40 kg. env., pouvant être mère... 220 fr.
Brebis avec son agneau... 300 fr.
Brebis avec deux agneaux (doubles)... 400 fr.

PÉTITS PORCS D'ÉLEVAGE DISPONIBLES TOUTE L'ANNÉE
Indiquez-nous lisiblement à la commande votre adresse et gare destinataire

CRÉMON Elie, BRIVE (Corrèze)

ENVOI FRANCO PORT ET EMBALLAGE POUR TOUTE GARE GRAND RESEAU
Porcs pesant 100 kilos à 7 mois et 200 kilos à 10 mois

PORCS

Croisements sélectionnés anglais et croissants
Éleveurs. achetez directement à la production, supprimez l'intermédiaire
J'expédie immédiatement les commandes par caisse de
2, 3, 4, 5, 6, 8, 10 porcs, franco dans toutes gares de France
Transport, emballage, mortalité et responsabilité en route à ma charge

PORCS de 58 jours env. 80 fr. fco
PORCS de 2 mois env. 90 --
PORCS de 2 mois 1/2, 18 k env. 105
PORCS de 3 mois 22 k env. 130 --
PORCS de 3 mois 1/2, 26 k env. 160 --
PORCS de 3 à 4 mois, 31 k. env 190 --

Mâles et Femelles pour reproduction sur demande
Assurance gratuite 6 mois contre la morbillite

Écrire : **CREMON Elie** Domaine d'Imbert, **BRIVE (Corrèze)**

Редакция і адміністрація: 42, rue Denfert-Rochereau, Paris-VI
Tél. Danton 80-03.

Для переказів у Франції: «Le Trident», chèque postal 898.50, Paris.
Редагус — Комітет. Адміністратор: П. Коєнне

Le Gérant: M-me Perdrizet.